16.
13

SANCTISS. DOMINI NOSTRI

D. CLEMENTIS

Diuina Prouidentia Papæ XI.

CONFIRMATIO ET INNOVATIO
Conſtitutionum Innocentij Papæ X.
& Alexandri Papæ VII.

Aduersùs Ianſenianam hæreſim editarum cum nonnullis declarationibus pro debita illarum obſeruantia adiectis.

ROMÆ, MDCCV.

Ex Typographia Reu. Cameræ Apoſtolicæ.

CLEMENS EPISCOPVS

SERVVS SERVORVM DEI

Vniuersis Christifidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem.

VINEAM Domini Sabaoth, quæ est Catholica Ecclesia, pro commisso Nobis diuinitùs Apostolicæ seruitutis munere custodire, atque excolere omni studio, atque industria iugiter satagentes, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad succrescentes in illa perniciosarum nouitatum vepres radicitùs euellendos prudenti, salubrique consilio constituta esse noscuntur, vt quibuscunque Inimici Hominis molitionibus deiectis, firmiùs semper, atque exactiùs obseruentur, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter roboramus, atque aliàs desuper solicitudinis, & prouidentiæ nostræ partes interponimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinà perpensis, ad fidelem, ac tutam orthodoxæ veritatis custodiam, necnon Animarum pretioso Vnigeniti Dei Filij Domini Nostri IESV Christi Sanguine redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur. Sanè postquam fel. rec. Innocentius Papa X. Prædecessor Noster per quamdam suam desuper editam Constitutionem quinque famosas Propositiones ex libro Cornelij Iansenij Episcopi Iprensis, cui titulus *Augustinus* excerptas Apostolici censurà iudicij ritè confixerat, rec. mem. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster ad eiusmodi iam damnatos errores è Christifidelium mentibus prorsùs abolendos, publicæque tranquillitatis perturbatorum subtili tectas calliditate machinationes penitùs euertendas, prædictam Innocentij Prædecessoris Constitutionem, toto illius inserto tenore, confirmauit, nouarumque declarationum accessione constabiliuit, sua in id pariter editâ Constitutione tenoris, qui sequitur, videlicet:

ALEXANDER Episcopus Seruus Seruorum Dei Vniuersis Christifidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem. Ad Sanctam Beati Petri Sedem, & Vniuersalis Ecclesiæ regimen, inscrutabili Diuinæ prouidentiæ dispositione, nullis nostris suffragantibus meritis euecti, nihil Nobis antiquius ex muneris nostri debito esse duximus, quàm, vt sanctæ Fidei nostræ, ac Sacrorum Dogmatum integritati tradita Nobis à Deo potestate opportunè consuleremus. Ac licet ea, quæ Apostolicis Constitutionibus abundè fuerunt definita, nouæ decisionis, siuè declarationis accessione nequaquam indigeant; quia tamen aliqui publicæ tranquillitatis perturbatores illa in dubium reuocare, vel subdolis interpretationibus labefactare non verentur; ne morbus iste latiùs diuagetur, promptum Apostolicæ authoritatis remedium censuimus non esse differendum. Emanauit siquidem aliàs à felicis recordationis Innocentio Papa X. Prædecessore nostro Constitutio, Declaratio, & Definitio tenoris, qui sequitur, videlicet. INNOCENTIVS Episcopus Seruus Seruorum Dei Vniuersis Christifidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem. Cum occasione impressionis libri, cui titulus Augustinus *Cornelij Iansenij Episcopi Iprensis, inter alias eius opinio-*

nes, orta fuerit, præsertim in Gallijs, controuersia super quinque ex illis, complures Galliarum Episcopi apud Nos insteterunt, vt easdem Propositiones Nobis oblatas expenderemus, ac de vnaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam. Tenor verò præfatarum propositionum est prout sequitur. Prima. Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus, & conantibus, secundum præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant. Secunda. Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur. Tertia. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione. Quarta. Semipelagiani admittebant præuenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent, eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. Quinta. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse. Nos quibus inter multiplices curas, quæ animum nostrum assiduè pulsant, illa in primis cordi est, vt Ecclesia Dei Nobis ex alto commissa, purgatis prauarum opinionum erroribus, tutò militare, & tanquàm nauis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis, securè nauigare, & ad optatum salutis portum peruenire possit; pro rei grauitate coram aliquibus S. R. E. Cardinalibus, ad id specialiter sæpiùs congregatis, ac pluribus in Sacra Theologia Magistris, easdem quinque Propositiones, vt suprà, Nobis oblatas fecimus sigillatim diligenter examinari, eorumque suffragia, tum voce, tum scripto relata maturè considerauimus, eosdemque Magistros, varijs coram Nobis actis Congregationibus, prolixè super eisdem, ac super earum qualibet disserentes, audiuimus. Cum autem ab initio huiuscemodi discussionis, ad Diuinum implorandum auxilium multorum Christifidelium preces, tum priuatim, tum publicè indixissemus; postmodum iteratis eisdem feruentiùs, ac per Nos solicitè implorata Sancti Spiritus assistentia, tandem Diuino Numine fauente ad infrascriptam deuenimus declarationem, & definitionem. Primam prædictarum propositionum: Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus, & conantibus, secundum præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant: Temerariam, impiam, blasphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & vti talem damnamus. Secundam: Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur: Hæreticam declaramus, & vti talem damnamus. Tertiam: Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione: Hæreticam declaramus, & vti talem damnamus. Quartam: Semipelagiani admittebant præuenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent, eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: Falsam, & hæreticam declaramus, & vti talem damnamus. Quintam: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse: Falsam, temerariam, scandalosam; & intellectam eo sensu, vt Christus pro salute dumtaxat prædestinatorum mortuus sit: Impiam, blasphemam, contumeliosam, Diuinæ pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & vti talem damnamus. Mandamus igitur omnibus Christifidelibus vtriusque sexus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, prædicare aliter præsumant, quàm in hac præsenti nostra declaratione, & definitione continetur, sub censuris, & pœnis contra hæreticos, & eorum fautores in iure expressis. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, alijsque locorum Ordinarijs, necnon hæreticæ prauitatis Inquisitoribus, vt contradictores, & rebelles quoscunque per censuras, & pœnas prædictas, cæteraque iuris, & facti remedia opportuna, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis, omninò coerceant, & compescant. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare vllatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelij Iansenij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridiè Kal. Iunij, Pontificatus Nostri Anno nono. Cùm autem, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis Filij prædictas quinque Propositiones, vel in libro prædicto eiusdem Cornelij Iansenij non reperiri, sed fictè, & pro arbitrio compositas esse, vel non in sensu ab eodem intento damnatas fuisse, asserere, magno cum Christifidelium scandalo, non reformident,

Nos,

Nos, qui omnia, quæ hac in re gesta sunt, sufficientèr, & attentè perspeximus, vtpotè qui eiusdem Innocentij Prædecessoris iussu, dum adhuc in minoribus constituti, Cardinalis munere fungeremur, omnibus illis Congressibus interfuimus, in quibus Apostolica authoritate, eadem causa discussa est, ea profectò diligentiâ, quâ maior desiderari non posset, quamcunque dubitationem super præmissis in posterum auferre volentes, vt omnes Christifideles in eiusdem Fidei vnitate sese contineant, ex debito nostri Pastoralis officij, ac matura deliberatione, præinsertam Innocentij Prædecessoris nostri Constitutionem, Declarationem, & Definitionem, harum serie confirmamus, approbamus, & innouamus, & quinque illas Propositiones ex libro prammemorati Cornelij Iansenij Episcopi Iprensis, cui titulus est Augustinus *excerptas, ac in sensu ab eodem Cornelio Iansenio intento damnatas fuisse declaramus, & definimus, ac vti tales, iustâ scilicet eâdem singulis notâ, quæ in prædictâ declaratione, & definitione vnicuique illarum sigillatim inuritur, iterum damnamus, ac eumdem librum sæpèdicti Cornelij Iansenij, cui titulus* Augustinus, *omnesque alios, tam manuscriptos, quàm typis editos, & si quos forsan in posterum edi contigerit, in quibus prædicta eiusdem Cornelij Iansenij Doctrina, vt suprà, damnata defenditur, vel astruitur, aut defendetur, vel astruetur, damnamus itidem, atque prohibemus. Mandantes omnibus Christifidelibus, ne prædictam Doctrinam teneant, prædicent, doceant, verbo, vel scripto exponant, vel interpretentur, publicè, vel priuatim, palam, vel occultè imprimant, sub pœnis, & censuris contra Hæreticos in iure expressis ipso facto absque alia declaratione incurrendis. Præcipimus igitur omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinarijs, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoribus, ac Iudicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, vt præinsertam eiusdem Innocentij Prædecessoris Constitutionem, Declarationem, ac Definitionem, iuxta præsentem nostram determinationem, ab omnibus obseruari faciant, ac inobedientes, & rebelles prædictis pœnis, alijsque iuris, & facti remedijs, inuocato etiam, si opus fuerit, brachij secularis auxilio, omninò coerceant. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Decimo septimo Kalend. Nouembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.*

Subindè verò, quò omnis Apostolicarum definitionum eludendarum aditus intercluderetur, memoratus Alexander Prædecessor, priscum Ecclesiæ morem sequutus, certam edidit Formulam ab omnibus Ecclesiastici Ordinis, tàm secularibus, quàm Regularibus personis subscribendam per aliam suam hac in re promulgatam Constitutionem tenoris sequentis, videlicet:

ALEXANDER Episcopus Seruus Seruorum Dei Ad perpetuam rei memoriam. Regiminis Apostolici diuina prouidentia Nobis, quamuis immeritis, commissi ratio postulat, vt ad ea potissimùm, quæ Catholicæ Religionis integritati, & propagationi, animarumque saluti, & Fidelium tranquillitati consulere apta, & idonea esse iudicantur, animum, & curam omnem, quantum licet in Domino, applicemus. Quamobrem Cornelij Iansenij hæresim, in Gallijs præsertim, serpentem, ab Innocentio X. fel. record. Prædecessore nostro ferè oppressam, ad instar colubri tortuosi, cuius caput attritum est, in varios gyros, & cauillationum deflexus euntem singulari Constitutione ad hunc finem edita altero assumptionis nostræ anno extinguere conati fuimus. Sed vt multiplices Hostis hominum generis artes adhibet, nondum plenè consequi potuimus, vt omnes errantes in viam salutis redirent, qui tamen vnicus erat votorum, & curarum nostrarum scopus, quibus operam, & industriam suam egregio sanè studio Venerabiles Fratres nostri Archiepiscopi, & Episcopi Regni Galliæ, earumdem Constitutionum Apostolicarum exequutioni præcipuè intenti contulerunt, & Charissimus in Christo Filius noster Rex Christianissimus singulari pietate auxiliarem dexteram strenuo, ac constantissimo animo porrexit. Cùm autem præfatus Rex Christianissimus eodem Religionis zelo ductus per suum in Vrbe Oratorem Nobis significari, exponique curauerit, nullum aliud opportunius remedium pestiferæ huius contagionis reliquijs extirpandis adhiberi posse, quam si omnes certam Formulam subscriberent nostra authoritate firmatam, in qua quinque Propositiones ex Cornelij Iansenij libro, cui titulus Augu-

Auguſtinus *excerptas ſincerè damnarent, ac proindè illam à Nobis quantocyùs expediri, ad quælibet effugia præcludenda, omneſque remouendos obtentus, flagitauerit: Nos tam pijs dicti Regis Christianiſſimi votis benignè annuendum eſſe ducentes, Formulam infraſcriptam ab omnibus Eccleſiaſticis, etiam Venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopis, & Epiſcopis, necnon alijs quibuſcunque Eccleſiaſtici Ordinis, tam Regularibus, quàm Secularibus, etiam Monialibus, Doctoribus, & Licentiatis, aliiſque Collegiorum Rectoribus, atque Magiſtris ſubſcribi diſtrictè mandamus; idque intra tres menſes à die publicationis, ſeu notificationis præſentium; aliàs contra eos, qui intra terminum prædictum non paruerint, irremiſſibilitèr procedi volumus iuxta Canonicas Conſtitutiones, & Conciliorum Decreta*. Formula à ſupradictis ſubſcribenda. *Ego N. Conſtitutioni Apoſtolicæ Innocentij X. datæ die 31. Maij 1653. & Conſtitutioni Alexandri VII. datæ die 16. Octobris 1656. Summorum Pontificum me ſubijcio, & quinque Propoſitiones ex Cornelij Ianſenij libro, cui nomen* Auguſtinus *excerptas, & in ſenſu ab eodem Authore intento, prout illas per dictas Conſtitutiones Sedes Apoſtolica damnauit, ſincero animo reijcio, ac damno, & ita iuro: Sic me Deus adiuuet, & hæc ſancta Dei Euangelia. Decernentes inſuper præſentes literas ſemper, & perpetuò validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenos, & integros effectus ſortiri, & obtinere. Sicque per quoſcunque Iudices Ordinarios, & Delegatos vbique iudicari, & definiri debere, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinarijs committimus, & mandamus, vt ſinguli in ſuis Diœceſibus, ac locis ſuæ iuriſdictioni ſubiectis præſentes literas, & in eis contenta quæcunque exequantur, & exequutioni mandari, ac obſeruari ab omnibus curent, & inobedientes quoſcunque per ſententias, cenſuras, & pœnas, aliaque iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachij ſecularis auxilio, omninò compellant. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibita, vel oſtenſæ. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc noſtram Conſtitutionem, & Ordinationem infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto, Quintodecimo Kalendas Martij, Pontificatus Noſtri Anno Decimo.*

Sic equidem Cauſa finita eſt; non tamen ſic, vt par erat, finitus eſt error Apoſtolico toties mucrone percuſſus: Neque enim defuere, nec adhuc deſunt, homines veritati non acquieſcentes, & nunquam Eccleſiæ contradicendi finem facientes, qui varijs diſtinctionibus, ſeu potius effugijs ad circumuentionem erroris excogitatis, Eccleſiam ipſam turbare, eamque interminatis quæſtionibus, quantùm in ipſis eſt, inuoluere, & implicare conantur; quodque deteriùs eſt, ipſamet Apoſtolicæ Sedis decreta redarguendis eorum prauis ſenſibus condita, ac præſertim quaſdam piæ memoriæ Clementis Papæ IX. die 19. Ianuarij 1669. ad quatuor Galliæ Epiſcopos, necnon binas ſimilis memoriæ Innocentij Papæ XII. etiam Prædeceſſorum noſtrorum die 6. Februarij 1694. & die 24. Nouembris 1696. ad Epiſcopos Belgij in forma Breuis reſpectiuè datas literas, in erroris ſui patrocinium aduocare, temerario planè auſu, non erubeſcunt: Perindè ac ſi memoratus Clemens Prædeceſſor, qui eiſdem ſuis literis, ſe Innocentij X. & Alexandri VII. Prædeceſſorum Conſtitutionibus ſupradictis firmiſſimè inhærere, ac à dictis quatuor Epiſcopis veram, & totalem obedientiam, adeóque Formulæ à præfato Alexandro Prædeceſſore, ſicut præmittitur, editæ ſincerè per eos ſubſcribi voluiſſe declarauit, aliquam in tam graui negotio exceptionem, ſeu reſtrictionem, quam nullam prorsùs ſe vnquàm admiſſurum fuiſſe proteſtatus fuit, re ipsâ admiſiſſet; dictus verò Innocentius XII. Prædeceſſor, dum ſapienter, ac prouidè prædictas quinque propoſitiones ex memorato li-

bro Iansenij excerptas in sensu obuio, quem ipsamet propositionum verba exhibent, ac præseferunt, damnatas esse pronunciauit, non de ipsomet obuio sensu, quem in Iansenij libro habent, quiue ab eodem Iansenio intentus, ac à præfatis Innocentio X. & Alexandro VII. Prædecessoribus damnatus fuit, sed de alio quopiam diuerso sensu cogitasset; dictasque Innocentij X. & Alexandri VII. Prædecessorum Constitutiones temperare, restringere, aut alio quouis modo immutare voluisset ijsdem ipsis literis, quibus eas in suo robore fuisse, & esse, seque illis firmiter inhærere verbis apertissimis asserebat. Præterea ijdem inquieti homines sparsis vndequaque scriptionibus, ac libellis, exquisitâ ad fallendum arte compositis, non sine graui Apostolicæ Sedis iniuriâ, maximoque totius Ecclesiæ scandalo docere non sunt veriti: Ad obedientiam præfatis Apostolicis Constitutionibus debitam non requiri, vt quis prædicti Ianseniani libri sensum in antedictis quinque propositionibus, sicut præmittitur, damnatum, interiùs, vt hæreticum, damnet; sed satis esse, si eâ de re obsequiosum (vt ipsi vocant) silentium teneatur. Quæ quidem assertio, quàm absurda sit, & animabus Fidelium perniciosa, satis apparet, dum fallacis huius doctrinæ pallio non deponitur error, sed absconditur; vulnus tegitur, non curatur; Ecclesiæ illuditur, non paretur; et latâ demùm filijs inobedientiæ via sternitur ad fouendam silentio hæresim; dum ipsam Iansenij doctrinam, quam ab Apostolicâ Sede damnatam Ecclesia Vniuersalis exhorruit, adhuc interiùs abijcere, & corde improbare detrectant. Quinetiam eò impudentiæ nonnullos deuenisse compertum est, vt veluti naturalis honestatis, nedùm Christianæ sinceritatis obliti, asserere non dubitauerint: Præfatæ Formulæ à memorato Alexandro Prædecessore præscriptæ subscribi licitè posse, etiam ab ijs, qui interiùs non iudicant, prædicto Iansenij libro doctrinam hæreticam contineri. Quasi verò, contra quàm scriptum est: Qui loquitur veritatem in corde suo, Et: Qui iurat proximo suo, & non decipit; huiusmodi erroris sectatoribus liceat Ecclesiam ipsam iureiurando decipere, simulque Apostolicæ Sedis prouidentiam fallere; dum, eiusdem Formulæ conceptis verbis, loquuntur quod Ecclesia loquitur, quod tamen sentit ipsa non sentiunt; seque parere Constitutionibus Apostolicis profitentur, quibus animo contradicunt. Hinc est, quod Nos ad opportunum, & efficax tam exitiali morbo, qui vt cancer serpit, & quotidiè in deteriùs vergit, remedium adhibendum, non minùs demandatæ Nobis omnium Ecclesiarum solicitudinis debito, quàm plurimorum Venerabilium Fratrum nostrorum diuersarum partium, ac præsertim Regni Galliarum, Episcoporum zelo, ac precibus excitati; ne huiusmodi praui homines Catholicæ Ecclesiæ pacem subuertere impunè pergant, & simplicium, ac pusillorum mentibus imponere, docentes quæ non oportet; neue vllus, apud eos quoque, qui bona, vt aiunt, fide, ac falsis rumoribus decipi se fortasse patiuntur, de mente, ac sententiâ Apostolicæ Sedis ampliùs ambigendi supersit locus; Diuino priùs, tam priuatis nostris, quàm publicè indictis precibus, implorato præsidio, ac re maturè discussâ, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, auditisque complurium in Sacrâ Theologiâ Magistrorum suffragijs; Primò quidem præinsertas Innocentij X. & Alexandri VII. Prædecessorum Constitutiones, omniaque, & singula in eis contenta authoritate Apostolicâ, tenore præsentium, confirmamus, approbamus, & innouamus. Ac insuper, vt quæuis in posterùm erroris occasio penitùs præcidatur, atque omnes Catholicæ Ecclesiæ filij Ecclesiam ipsam audire, non tacendo solùm (nam & impij in tenebris conticescunt) sed, & interiùs obsequendo, quæ vera est Orthodoxi hominis obedientia, condiscant; hac nostra perpetuò valiturâ Constitutione: Obedientiæ, quæ præinsertis Apostolicis Constitutionibus debetur, obsequioso illo silentio minimè satisfieri; sed damnatum in quinque præfatis Propositionibus Ianseniani libri sensum, quem illarum verba præseferunt, vt præfertur, ab omnibus Christifidelibus, vt hæreticum, non ore solum, sed & corde reijci, ac damnari debere; nec alia mente, animo, aut credulitate supradictæ Formulæ subscribi licitè posse; itaut qui secus, aut contrà, quoad hæc omnia, & singula, senserint, tenuerint, prædicauerint, verbo, vel scripto docuerint, aut asseruerint, tanquàm præfatarum Apostolicarum Constitutionum transgressores, omnibus, & sin-

singulis illarum censuris, & pœnis omninò subiaceant, eàdem authoritate Apostolica decernimus, declaramus, statuimus, & ordinamus. Decernentes pariter easdem præsentes, & præinsertas literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos vbique iudicari, & definiri debere, sublatâ eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate; ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quauis authoritate scientèr, vel ignoranter contigerit attentari. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, alijsque locorum Ordinarijs, necnon hæreticæ prauitatis Inquisitoribus, & Iudicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, committimus, & mandamus, vt singuli in suis respectiuè Diœcesibus, ac locis suæ iurisdictioni subiectis, ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcunque exequantur, & exequutioni mandari, & obseruari ab omnibus curent, & inobedientes, & rebelles quoscunque per censuras, & pœnas præfatas, aliaque iuris, & facti remedia, appellatione postpositâ, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachij secularis auxilio, omninò coerceant, & compellant. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides prorsùs adhibeatur, quæ ipsis Originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ Confirmationis, Approbationis, Innouationis, Decreti, Declarationis, Statuti, & Ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinto, Decimoseptimo Kalendas Augusti, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

I. Card. Prodatarius.

F. Oliuerius.

Visa de Curia C.A. Fabronus.

Loco ✠ Plumbi.

P. Porta.

Registrata in Secretaria Breuium.

Anno à Natiuitate Domini Nostri IESV Christi Millesimo septingentesimo quinto, Indictione decimatertia, die verò decimasexta Iulij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini CLEMENTIS Diuina Prouidentia Papæ XI. Anno Quinto, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Ecclesiæ S. Ioannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ Curiæ Innocentianæ Montis Citatorij, in Acie Campi Floræ, & in alijs locis solitis, & consuetis Vrbis per me Thomam de Vnionibus eiusdem Sanctissimi D.N. Papæ Cursorem.

Ioannes Græcus Mag. Curs.